

Окóнчаше ю землѧ та ѿколо него да стой рѣвка;
за да се хрáнатъ коренкетe мѹ сосъ теплота та
солнечна, ю сосъ влажность та рѣтина на поирк та,
майка мѹ и жмаше толкова попиченїе за него въ
младенчество то мѹ, колко то той имаше приложе-
женїе сега за новата си ѹвложка.

ТАБЛИЦА 60.

Продолжение.

Нéголемыю братъ, Стаматъ, не подража Пá-
вловыятъ прилагеръ. Предпочиташе да си гѹви-
врёмето ю да скдї на-éдна могила на вржатъ
да замéрзва съ каменке онкia що тò заминчва-
ха отъ тамо: илї отиша да се става со сич-
ни те лѣниви дѣца комшиски, за да се бори съ
нихъ: ю толкова раны ю ританиа прїимаше въ-
тіл воренія, що тò рѣдко се вржаше дома безъ-
разкварвавено лицѣ, илї посинело ѿко. Въ кратце
да речеме, небреженїе то мѹ вѣше големо, ю нí-
когаишъ не мѹ дойдë на оумѣть джрво то, доклë
éдинъ дénь прїзвъ єсенъ та, видë по слѹчаю, пá-
влово то толко пâлно съ червениа ѹвложки, шото
по истинѣ щéха да се скжршатъ стебла та мѹ
отъ тагота та на-плюдјатъ мѹ, ако да не бѣха
подпорките да гї джржатъ.

Като се оужасиі сосъ видать на-éдно толко
красно дрёво, оттожрчà при своє то ю надѣкашесе
да го намери въ исто то благодгдно состоаниїе:
но колко велико мѹ быдë оудивленїе то, кога то
не найдë на него дрѹго нíщо, тóкмо ёдинъ стебла
Фврасли сосъ мжхъ, ю малко жеали повеҳнали-
листà. — Весь гиќвъ ю зáвистъ, оттожрчà при-
вали си, ю рече мѹ, отче! какво є това дрёво
що мї сте дали; сѹхò є като джрвены те мёты;
ю не чакамъ да найдемъ на него нито десеть
ѹвложки. Брати ли сте оупотребили пôдовре: за-